

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ ครั้งที่ ๑
“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม”
The 1st National Conference on Research for Development,
Dissemination and Modern Technology Relaying to Society
Phanomwan College of Technology

16-17 กรกฎาคม 2559
ณ โรงแรมสีมาธานี นครราชสีมา

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
กระทรวงอุตสาหกรรม
หอการค้าจังหวัดนครราชสีมา
สมาคมนักวิจัย

กลุ่มวิชาที่นำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์

- กลุ่มสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ และ เศรษฐศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวัน
เรื่อง ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ
ระดับชาติ ครั้งที่ 1

“การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม”
ณ โรงแรมสีมาธานี จ.นครราชสีมา
Phanomwan College of Technology
The 1st National Conference on Research for Development,
Dissemination and Modern Technology Relay to Society

วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันกำหนดให้มีการจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวัน “การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม” ประกอบด้วย

- งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ (Humanities, Social Sciences and Economics)
- งานวิจัยและสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

ซึ่งกำหนดจัดขึ้น ในวันที่ 16-17 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เวลา 08.00 – 18.00 น. ณ โรงแรมสีมาธานี เพื่อให้การจัดการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิได้อ่านบทความ ดังต่อไปนี้
ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1. ศาสตราจารย์.ดร.นพ.ธัมมทิวัดท์ นรารัตน์วันชัย	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ อมตฉายา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ชันติโกมล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย	มหาวิทยาลัยบูรพา
5. ดร.ภก.กานต์ วงศ์สุภาสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
6. ดร.ยงยุทธ สงวนชม	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

1. ศาสตราจารย์.สุมาลี สังข์ศรี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
3. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤตกรณ์ ประทุมวงษ์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
4. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
6. รองศาสตราจารย์ ดร. ธัญปวีณ์ รัตน์พงศ์พร	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
7. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ วิไลนุช	มหาวิทยาลัยหอการค้า

การประชุมวิชาการแสดงผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

8. รองศาสตราจารย์ ประทุมวรรณ อุดมสุวรรณกุล
 9. รองศาสตราจารย์ บุศย์ วิสุทธิ
 10. รองศาสตราจารย์ นียดา สวัสดิพงษ์
 11. รองศาสตราจารย์ วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวิน
 12. รองศาสตราจารย์ ดิเรก ทองอร่าม
 13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร
 14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์
 15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก
 16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพิศารีย์ ธนารักษ์
 17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภากร ภิบุญฉัตรจินดา
 18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดิมา พลับพลึง
 19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยพงศ์ พลับพลึง
 20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมพันธ์ จันทร์ดี
 21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนสิณี บุญมีศรีสง่า
 22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงพร หาญสันติ
 23. อาจารย์ ดร.วรัชพร อารยะพันธ์
 24. อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุวีลินนันท
 25. อาจารย์ ดร.ปิยพล ไพรจิตร
 26. อาจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกต
 27. อาจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ
 28. อาจารย์ ดร.ปวีณ นราเมธกุล
 29. อาจารย์ ร้อยตรี ดร.บุญช่วย แจ่มเวชฉาย
 30. อาจารย์ ดร. กานต์ ศรีวิภาสถิต
 31. อาจารย์ ดร.ปิยะ นาควัชระ
 32. อาจารย์ ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์
 33. อาจารย์ ดร.วิทยา ศิริพันธ์วัฒนา
 34. อาจารย์ ดร. เพชรรัตน์ เจริมรอด
 35. อาจารย์ ดร.พิสิษฐ์ มณีโชติ
 36. อาจารย์ ดร. จุไรรัตน์ ดวงจันทร์
 37. อาจารย์ ดร.สมปอง รักษาธรรม
 38. อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์
 39. ดร.ณรงค์ ศรีเกียรติทอง
 40. ดร.ธงชัย ทองมา
 41. ดร.บุรณิน รัตนสมบัติ
 42. ดร.กฤษฎา โสภา
 43. ดร.ภาณุพันธ์ โอบารกิจไพบูลย์
- ข้าราชการบำนาญ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยเกษตร
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
บริษัท โมเดิร์นคาสอินเตอร์เนชั่นแนลคอมเมติคส์ จำกัด
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
บริษัท อำพลฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด
บริษัท เอชจีเอสที ประเทศไทย จำกัด

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม

The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อุ่นเรือน	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ลีอมงคล	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
3. ดร.พิชัย สารภักดิ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์
4. ดร.พีรพงษ์ ตั้งก้องเกียรติ	วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

หน้าที่และความรับผิดชอบ

1. พิจารณาผลงานจากผู้นำเสนอบทความเพื่อนำเสนอแบบบรรยาย หรือ โปสเตอร์
2. ทำรายงานสรุปผลเสนอต่อที่ประชุมกองบรรณาธิการและคณะกรรมการจัดประชุม

สั่ง ณ วันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2559

(ดร.พิสิษฐ์ สิริรักษ์)

อธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
 The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

**รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการมา
 ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม**
**Model of creative tourism of homestay affecting the tourists at Amphawa
 District, Samutsongkhram Province**

กัณฑ์ธนภรณ์ จันท์ศิริโพธา* และ สิริชัย ดีเลิศ**
Kanthanaporn Jansiriphotha and Sirichai Deelters

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว 2) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และส่วนประสมทางการตลาด 3) ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวและเลือกใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 400 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยความถี่ และร้อยละ และสถิติเชิงอนุมานประกอบด้วย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสมการถดถอยโลจิสติกส์

ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีสถานภาพโสด อยู่ในช่วงอายุ 31 - 45 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัท รายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ด้านประชากรศาสตร์ ด้านช่วงอายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และส่วนประสมทางการตลาดทุกด้าน และรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ ด้านมรดกทางวัฒนธรรม ด้านบุคลากร และด้านศิลปะ ส่งผลต่อโอกาสการกลับมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์, โฮมสเตย์, ส่วนประสมทางการตลาดบริการ

* นักศึกษาปริญญาตรี สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ ดร. สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

This research aimed 1) to study and analyze the behavior of tourists. 2) to study demographic information affect the creativity of tourism and marketing mix. 3) to study the model of creative tourism of homestay is affecting the tourists at Amphawa District, Samutsongkhram Province. The sample consisted of 400 participants who were a Thai tourists stay at homestay around Amphawa District, Samutsongkhram Province. The obtained data from questionnaires. The statistics used to analyzing data were descriptive statistics including Frequency and Percentage. Inferential Statistic including One-Way ANOVA and Logistic Regression.

The result shows that the majority of the sample is female, single, age between 31 to 45 years old, bachelor degree as the level of education, officer, income between 20,001 to 30,000 baht. Demography of age, career and income affected the creative of tourism and marketing mix. The model of creative tourism of homestay is cultural heritage, lifestyle, and arts affected to come back of tourists.

Keyword: Creative tourism, Homestay, Marketing mix

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักของไทยที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบด้วยธุรกิจทางตรงธุรกิจทางอ้อม และการซื้อบริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงิน นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง ส่งผลให้เกิดความหลากหลายของธุรกิจการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม สถานบริการ สถานที่พักตากอากาศ หรือการที่พักแบบโฮมสเตย์อีกทั้งยังมีการท่องเที่ยวเชิง

สร้างสรรค์ ที่เริ่มมีบทบาทมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน (ฉันทิช วรรณถนอม, 2552)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาให้ชุมชน ให้เกิดความยั่งยืน มีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตในชุมชน ในเชิงการเรียนรู้และการทดลองให้ได้มาซึ่งประสบการณ์ที่เป็นอยู่จริงในชุมชน นอกจากนี้ชุมชนสามารถจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือในการรักษาความสมดุลระหว่างการพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับ (Caroline Couret, 2557) เรา

สามารถพบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้จากการเลือกพักโฮมสเตย์ที่เป็นกา
ให้บริการด้านที่พักและการนำเที่ยวแบบ
สัมผัสวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น วัฒนธรรม
ประเพณี ค่านิยมของชุมชนอย่างใกล้ชิด
ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการ
จัดบริการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจาก
นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ถึงความเป็นอยู่
อีกทั้งยังเป็นโอกาสที่จะเสริมสร้างรายได้
ให้กับครัวเรือน (Rosazman Hussin and
Velan Kunjuraman , 2557) เมื่อความนิยม
ในการท่องเที่ยวลักษณะนี้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
การเติบโตของธุรกิจโฮมสเตย์จึงเกิดขึ้นอย่าง
มากมายตามชุมชนต่างๆ ในปัจจุบันจำนวน
ของโฮมสเตย์ที่มีมากถึง 50 แห่ง ถือว่าเป็น 1
ใน 3 ของจำนวนที่พักแบบโฮมสเตย์ของ
จังหวัดสมุทรสงคราม (สำนักงานการ
ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสงคราม
,2557)

จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดที่
มีการท่องเที่ยวที่ได้สัมผัสกับวัฒนธรรมและ
วิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ไม่ว่าจะเป็นอาชีพการทำ
สวนผักผลไม้ การไหว้พระ 9 วัด การเคี้ยว
น้ำตาลมะพร้าว ถือเป็นกิจกรรมที่ทำให้
นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติและวิถี
ชีวิตของชุมชนของชาวอัมพวา นอกจากนี้
นักท่องเที่ยวยังสามารถพักแรมที่โฮมสเตย์
อัมพวา ที่ถือเป็นแหล่งเรียนรู้วิถีชีวิต

ความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น เรียนรู้
วัฒนธรรม พร้อมทั้งได้ทำกิจกรรมร่วมกับคน
ในชุมชนอีกด้วย (Witch,2545)

ด้วยเหตุนี้เพื่อให้การจัดการรูปแบบ
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ในธุรกิจโฮมส
เตย์ที่ส่งผลต่อการมาท่องเที่ยวของ
นักท่องเที่ยว อัมพวา จังหวัด
สมุทรสงคราม เพื่อให้ได้ผลสูงสุดตาม
ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัย
สนใจที่จะศึกษาแนวคิดในการสร้างสรรค
การท่องเที่ยวของธุรกิจโฮมสเตย์ให้
สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
ที่มาท่องเที่ยวที่อัมพวา จังหวัด
สมุทรสงคราม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรม
การมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล
ลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อรูปแบบ
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และส่วนประสม
ทางการตลาด
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการ
ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ที่
ส่งผลต่อการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยในอดีตหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : W.T.O, 2513) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า เป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

ยูเนสโก (UNESCO, 2551) ได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาชุมชนเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยมีการทำกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว ในเชิงของการเรียนรู้และการทดลอง เพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์ของการท่องเที่ยว

นาฬิกาอดิภักดิ์ แสงสนิท(2556) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวสร้างสรรค์(Creative Tourism) ว่าเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความได้เปรียบด้วยการสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานแห่งความเป็นไทย วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์

2.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนผสมการตลาดบริการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541) ได้อ้างถึงแนวคิดส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการของ Philip Kotler ไว้ว่าเป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ให้บริการซึ่งจะมีส่วนประสมการตลาด หรือ 7Ps ในการกำหนดกลยุทธ์การตลาดซึ่งประกอบด้วย

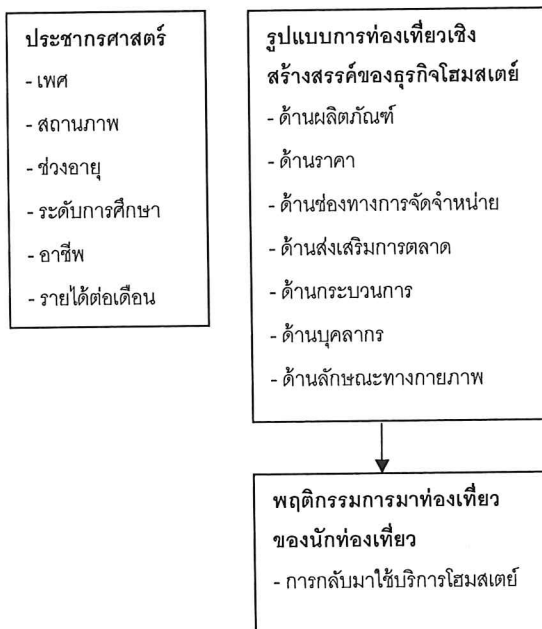
- 1.ด้านผลิตภัณฑ์(Product) เป็นสิ่งซึ่งสนองความต้องการของมนุษย์ โดยทั่วไปผลิตภัณฑ์แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ผลิตภัณฑ์ที่อาจจับต้องได้ และผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้
- 2.ด้านราคา (Price) เป็นคุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปของตัวเงิน ลูกค้าน่าจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่าของบริการกับราคาเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งอื่นๆ
- 3.ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการนำ- เสนอบริการให้แก่ลูกค้าซึ่งมีผลต่อการรับรู้ของลูกค้า
- 4.ด้านส่งเสริมการตลาด(Promotion) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารให้ผู้ใช้บริการที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการซื้อสินค้า
- 5.ด้านบุคคล(People) หรือพนักงาน (Employee) ต้องอาศัยการคัดเลือก การฝึกอบรม การจูงใจ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ

6. ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and Presentation) เป็นการนำเสนอลักษณะทางกายภาพให้กับลูกค้า ทั้งทางด้านกายภาพและรูปแบบการให้บริการเพื่อสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า

7. ด้านกระบวนการ (Process) เป็นกระบวนการในการจัดการด้านการบริการ ที่จะทำให้อุปกรณ์เกิดความประทับใจ

กรอบแนวคิด

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการศึกษาถึงรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อำเภออัมพวา จังหวัด

สมุทรสงคราม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเที่ยวและเลือกใช้บริการที่พักโฮมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จากสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงครามประจำปี 2556 พบว่า มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม 467,563 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดสมุทรสงคราม) วิเคราะห์ค่านิยมกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน (Taro Yamane)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมารมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักท่องเที่ยวต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คือ การตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index

of consistency: IOC) โดยประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า แบบสอบถามทุกข้อมีค่า IOC เกิน 0.5 แสดงว่า เครื่องมือมีความตรงในการวัด และตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.934 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงสูง (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2553)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ในส่วนของข้อมูลข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และข้อมูลด้านพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ ที่ส่งผลต่อการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ด้านลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 246 คน (ร้อยละ 61.5) และเพศชาย จำนวน 154 คน (ร้อยละ 38.5) อยู่ในช่วงอายุ 31 ไม่เกิน 45 ปี จำนวน 208 คน (ร้อยละ 52) รองลงมา เป็นช่วงอายุ 15 ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 169

คน (ร้อยละ 42.3) สถานภาพโสดจำนวน 283 คน (ร้อยละ 70.8) รองลงมา เป็นสถานภาพสมรส จำนวน 103 คน (ร้อยละ 25.8) ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 299 คน (ร้อยละ 74.8) รองลงมาคือปริญญาโท จำนวน 73 คน (ร้อยละ 18.3) อาชีพหลัก เป็นพนักงานบริษัท จำนวน 230 คน (ร้อยละ 57.5) รองลงมานักเรียน/นักศึกษา จำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.8) รายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 183 คน (ร้อยละ 45.8) รองลงมาเป็นรายได้ต่อเดือน อยู่ในช่วง 10,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ 34.3)

ด้านพฤติกรรมกรรมการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโฮมสเตย์ที่นักท่องเที่ยวได้รับผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นจำนวน 201 คน (ร้อยละ 50.3) รองลงมาคือจากกลุ่มเพื่อน จำนวน 86 คน (ร้อยละ 21.5) โดยมีการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคลจำนวน 247 คน (ร้อยละ 61.8) รองลงมาใช้รถโดยสารประจำทางในการเดินทาง จำนวน 123 คน (ร้อยละ 30.8) โดยความถี่ส่วนใหญ่ของการมาเข้าพักโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวคือเดือนละ 1 ครั้ง จำนวน 200 คน (ร้อยละ 50) รองลงมาของการมาเข้าพักโฮมสเตย์คือ 2 เดือนครั้ง จำนวน 136 คน (ร้อยละ 34) โดยรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนมากเน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 174 คน (ร้อยละ 43.5) รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวที่ค้นหาทางเลือก

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
 The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

ใหม่ จำนวน 107 คน (ร้อยละ 26.8) โดยกิจกรรมที่เป็นที่ชื่นชอบมากที่สุดของนักท่องเที่ยวคือส่องเรือเที่ยว จำนวน 70 คน (ร้อยละ 17.5) รองลงมาคือส่องเรือชมหิ่งห้อย จำนวน 62 คน (ร้อยละ 15.5) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว อำเภออัมพวา พบว่าค่าใช้จ่ายประมาณ 1,001 – 3,000 บาท จำนวน 274 คน (ร้อยละ 68.5) รองลงมาอยู่ในช่วง 3,001 – 5,000 บาท จำนวน 72 คน (ร้อยละ 18) นักท่องเที่ยวคาดว่าจะกลับมาจำนวน 202 คน (ร้อยละ

51.9) รองลงมาคือไม่แน่ใจ จำนวน 187 คน (ร้อยละ 48.1) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวไฮมสเตย์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์จำนวน 215 คน (ร้อยละ 55.3) รองลงมาคือแนะนำคนรู้จักหรือเพื่อนทั่วไป(ออฟไลน์) จำนวน 107 คน (ร้อยละ 27.5)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และส่วนประสมทางการตลาด

ตารางแสดงข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และส่วนประสมทางการตลาด

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ		เพศ		สถานภาพ		ช่วงอายุ	
	\bar{x}	S.D.	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.
1. ด้านผลิตภัณฑ์								
1.1 มรดกทางวัฒนธรรม	3.688	.543	1.644	.201	9.977	.000*	12.007	.000*
1.2 ศิลปะ	3.458	.557	.437	.509	4.508	.012*	12.632	.000*
1.3 วิถีชีวิต	3.418	.619	.795	.373	.986	.374	12.264	.000*
1.4 สื่อ	3.383	.594	1.510	.220	.364	.695	9.564	.000*
1.5 การตอบสนองของความต้องการของลูกค้า	3.447	.610	5.158	.024*	3.488	.032*	10.161	.000*
2. ด้านราคา	3.433	.599	1.630	.203	2.530	.081	8.658	.000*
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	3.475	.611	2.597	.108	.981	.376	10.647	.000*
4. ด้านส่งเสริมการตลาด	3.462	.598	12.245	.001*	2.511	.083	13.176	.000*
5. ด้านกระบวนการ	3.461	.627	4.418	.036*	4.060	.018*	14.960	.000*
6. ด้านบุคลากร	3.348	.716	2.401	.122	11.633	.000*	15.719	.000*
7. ด้านลักษณะทางกายภาพ	3.387	.662	.256	.613	2.186	.114	15.861	.000*

* ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และ ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับการศึกษา		อาชีพ		รายได้ต่อเดือน	
	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.
1. ด้านผลิตภัณฑ์						
1.1 มรดกทางวัฒนธรรม	1.251	.291	8.120	.000*	10.050	.000*
1.2 ศิลปะ	6.151	.000*	31.206	.000*	22.482	.000*
1.3 วิถีชีวิต	5.452	.001*	25.567	.000*	21.035	.000*
1.4 สื่อ	5.212	.002*	15.079	.000*	13.946	.000*
1.5 การตอบสนองความต้องการของลูกค้า	6.150	.000*	20.941	.000*	13.196	.000*
2. ด้านราคา	2.854	.037*	21.019	.000*	13.179	.000*
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	6.008	.002*	30.279	.000*	18.553	.000*
4. ด้านส่งเสริมการตลาด	4.872	.002*	18.619	.000*	13.388	.000*
5. ด้านกระบวนการ	5.565	.001*	23.640	.000*	14.749	.000*
6. ด้านบุคลากร	3.634	.013*	12.201	.000*	4.694	.001*
7. ด้านลักษณะทางกายภาพ	8.265	.000*	29.646	.000*	18.762	.000*

* ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางพบว่าปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และปัจจัยด้านสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของมรดกทางวัฒนธรรม ศิลปะ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และยังส่งผลต่อปัจจัยด้านกระบวนการ และด้านบุคลากร ปัจจัยช่วงอายุที่ต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของมรดกทางวัฒนธรรม ศิลปะ วิถีชีวิต สื่อ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้า รวมไปถึงส่งผลปัจจัยด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร และด้านลักษณะทางกายภาพ

ส่วนปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านศิลปะ วิถีชีวิต สื่อ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และส่งผลต่อปัจจัยด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร และด้านลักษณะทางกายภาพ ปัจจัยด้านอาชีพที่ต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของมรดกทางวัฒนธรรม ศิลปะ วิถีชีวิต สื่อ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้า รวมไปถึงส่งผลปัจจัยด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการ ด้านบุคลากรและด้านลักษณะทางกายภาพ ส่วนปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวที่

แตกต่างกัน ส่งผลต่อรูปแบบการท่องเที่ยว
เชิงสร้างสรรค์ในเรื่องของมรดกทาง
วัฒนธรรม ศิลปะ วิถีชีวิต สื่อ และการ
ตอบสนองความต้องการของลูกค้า รวมไปถึง
ส่งผลต่อปัจจัยด้านราคา ด้านช่องทางการ
จัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้าน
กระบวนการ ด้านบุคลากร และด้านลักษณะ
ทางกายภาพที่แตกต่างกัน

สถิติทดสอบไคสแควร์มีค่าเท่ากับ
55.862 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสม คือ รูปแบบ
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมส
เตย์ ด้านมรดกทางวัฒนธรรม ด้านบุคลากร
และด้านศิลปะสมการทำนายกลุ่ม
นักท่องเที่ยวที่มีโอกาสกลับมาเที่ยวซ้ำได้
ถูกต้องร้อยละ 70.8 ส่งผลต่อโอกาสการ
กลับมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยปัจจัย
ด้านมรดกวัฒนธรรมเพิ่มโอกาสการกลับมา
เที่ยวมากที่สุด (2.979เท่า) ด้านบุคลากร
(1.971เท่า) และด้านศิลปะ (.490เท่า)
ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย
(R^2) ร้อยละ 13.4 (Cox&Snell) ร้อยละ
17.8 (Nagelerke)

อภิปรายผลการวิจัย

เพศของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็น
เพศหญิง อายุ 31 - 45 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ
หลักการแบ่งกลุ่มการตลาดที่ใช้ช่วงอายุของ
ผู้บริโภค พบว่าในด้านพฤติกรรมการบริโภค

จะเป็นกลุ่ม Generation X เป็นกลุ่มคนหนุ่ม
สาวที่ทำงานในลักษณะใช้ความคิด สมาชิก
หลักในครอบครัวทำงานทั้งสองคน ใช้ชีวิต
แบบทันสมัย มีสถานภาพโสด การศึกษา
ระดับปริญญาตรี โดยมีปัจจัยด้านมรดกทาง
วัฒนธรรมเป็นปัจจัยตอบสนองต่อความ
ต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมี
รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เน้น
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ สื่อที่
ช่วยให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์ใน
อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม คือ
อินเทอร์เน็ต และมักจะแสดงข้อคิดเห็น
เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวโฮมสเตย์ผ่านสื่อ
สังคมออนไลน์ โดยพฤติกรรมของ
นักท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมเป็น
อย่างมาก เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ตในการ
ท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการก็
เปลี่ยนมาให้บริการทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น
(Duncan, 2552) ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลใน
การท่องเที่ยว สอดคล้องกับ อิศรา
มาหยศนันท์ (2554) ศึกษาเรื่องพฤติกรรม
และปัจจัยในการเลือกใช้บริการที่พักแบบ
โฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัด
น่านผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศ
หญิง สถานภาพโสด ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
การตัดสินใจเลือกใช้บริการที่พักแบบโฮมส
เตย์ คือ สถานที่ท่องเที่ยวท้องถิ่น และ
แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโฮมสเตย์
จังหวัดน่าน ที่นักท่องเที่ยวได้รับผ่านทางสื่อ
อินเทอร์เน็ตมากที่สุด และใช้รถยนต์เป็น
พาหนะในการท่องเที่ยว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสการกลับมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ด้านบุคลากร และด้านศิลปะสอดคล้องกับ สุรัชย์ จันทรจิรัส และ อาร์ม นาครทรรพ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาการกลับมาเที่ยวซ้ำเที่ยงคานของนักท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนมากจะเลือกพักแบบโฮมสเตย์ สิ่งที่นักท่องเที่ยวประทับใจมากที่สุดคือ วิถีชีวิตแบบดั้งเดิม แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม และความ เป็นของคนในพื้นที่ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คิดว่าเมื่อมีโอกาสก็จะกลับมาเที่ยวเที่ยงคานซ้ำอีก

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาที่มีข้อจำกัดทางด้านกลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะชาวไทย ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ที่ส่งผลต่อการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อความลุ่มลึกของข้อมูล
3. ผู้วิจัยเสนอแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ โดยส่งเสริมกิจกรรมด้านอนุรักษ์วัฒนธรรม ศิลปะ และวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนในชุมชน
4. ผู้วิจัยเสนอแนวทางในการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิง

สร้างสรรค์ของธุรกิจโฮมสเตย์ ผ่านสื่อ อินเทอร์เน็ต

บรรณานุกรม

กัณศริษฐา แสงวงกิจ. (2554). กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการโฮมสเตย์จังหวัดสมุทรสงคราม. ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). สถิติสำหรับงานวิจัย. ค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสารธรรมสาร

ฉันทัช วรรณถนอม. (2552). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. ค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2559, <https://tourismatbuu.wordpress.com>

ธิติมานันท์ พูนจันทร์. (2554). วิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นาฬิกาอดิภักดิ์ แสงสนิท. (2556). นิยามการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์. ค้นเมื่อ 2 เมษายน 2559, จาก

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
 The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

<http://www.dasta.or.th/creativetourism/th> จากฐานข้อมูลวารสารมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พิมพ์พิสุทธิ อ้วนล้ำ. (2556). การท่องเที่ยวศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). แนวคิดส่วน ประสมเชิงสร้างสรรค์. ค้นเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <http://www.dasta.or.th> จากการตลาดสำหรับ ธุรกิจบริการ. ค้นเมื่อ 17 มีนาคม 2558, จาก <http://thesisavenue.blogspot.com>

ภคพร สุทนต์. (2554). พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีผลต่องานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดต่อความพึงพอใจในธุรกิจโฮมสเตย์กรณีศึกษาอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สำนักงานสถิติจังหวัดสมุทรสงคราม. (2557). สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 2554 – 2556. ค้นเมื่อ 29 เมษายน 2559, จาก <http://samutsongkhram.mots.go.th>

วัลัญชัช วรวัลย์รัตน์ และ ดร.ศศิธร งามพันธ์. (2557). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบโฮมสเตย์ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2558, จากฐานข้อมูลวารสาร มหาวิทยาลัยรังสิต นันทศิริพล. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก ฐานข้อมูลวารสาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

วันทิกา นิรัญเทศ. (2552). ปัจจัยทางการตลาดกับการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยกรณีศึกษาตลาดน้ำไทรน้อย อ.ไทรน้อย จ.สุราษฎร์ธานี และ อาร์ม นาครทรรพ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อระยะเวลาการกลับมาเที่ยวซ้ำ เชียงคานของนักท่องเที่ยว. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสาร มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิดิเนียบ มายอร์. (2555). การศึกษาแรงจูงใจ การท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวสุพรรณบุรี คงส์ตย์ อ. ธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). การหาบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง. ค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2558, จาก <http://mcu.ac.th>

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 การวิจัยเพื่อการพัฒนา เผยแพร่ และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อสังคม
The 1st National Conference on Research for Development, Dissemination and Modern Technology Relaying to Society

- องค์การท่องเที่ยวโลก. (2513). การท่องเที่ยว. ค้น Rosazman Hussin and Velan Kunjuraman. เมื่อ 4 มีนาคม 2559, จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com>
- องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ. (2556). นิยามการท่องเที่ยวสร้างสรรค์. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก <http://www.dasta.or.th>
- อิสรวิทย์ เตยอนันท์. (2553). การสร้างมูลค่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของธุรกิจ โฮมสเตย์: กรณีศึกษาโฮมสเตย์บริเวณ. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสารมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- อิสรวิทย์ เตยอนันท์. (2554). พฤติกรรมและปัจจัยในการเลือกใช้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดน่าน. ค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- Caroline Couret. (2557). Creative tourist. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2559, จาก <http://www.creative-tourismnetwork.org>
- Chris Cooper, John Fletcher, Alan Fyall, David Gilbert and Stephen Wanhill. (2548). Tourism Principles and Practice. ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2559, จากฐานข้อมูลวารสาร Harlow: Pearson Education Limited.
- Deitel, Harvey M. (2544). E-Tourism. ค้นเมื่อ 17 เมษายน 2559, จาก <http://lms.mju.ac.th>